

θεῷ· θεὸς γὰρ οἶδεν ὡς ἐν τῇ μνήμῃ τῆς σῆς γλυκύτητος
 ὑπερνικῶ τὰ δάκρυα τῶν λογισμῶν καὶ ἐπέχει τὸν λόγον· ὅθεν
 ἐνταῦθα καταπαύσω τοῦ λέγειν. « Θεὸς δὲ ἔσται κρίτης ἀνά
 μέσου ἐμοῦ καὶ σοῦ », γλυκύτατε καὶ θεοφιλέστατε, ὅτι αὐτοῦ
 15 ἔστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.